

ชื่อเรื่อง	แนวทางการฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์พิมายหลังเหตุการณ์อุทกภัย 2553
ผู้ศึกษาค้นคว้า	วัลย์ลิกา จงปัดนา
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. รสขงพร โกมลเสวิน
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. สาขาวิชาการจัดการโรงแรม และการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2553
คำสำคัญ	การฟื้นฟู การพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

บทคัดย่อ

ในการวิจัยเรื่องการฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์พิมายหลังเหตุการณ์อุทกภัย 2553 มีวัตถุประสงค์ศึกษากรอบการฟื้นฟูและการพัฒนาอุทยานประวัติศาสตร์พิมายหลังเหตุการณ์อุทกภัย ปี 2553 โดยการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มบุคคล ทั้งนี้ โดยใช้วิธีศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรที่ทำงานในอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย จำนวน 3 คน ได้แก่ หัวหน้าอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ และเจ้าหน้าที่นำชมอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย ผู้ประกอบการกิจการที่พัก ผู้ประกอบการร้านอาหาร และผู้ประกอบการขายของที่ระลึก จำนวน 3 คน นายกเทศมนตรีอำเภอพิมาย รวมทั้งคนในชุมชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย จำนวน 3 คน

ผลการศึกษา ปรากฏว่า

1. นโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์อุทกภัย 2553 กล่าวคือ กรมศิลปากรมีนโยบายที่จะปรับปรุงภูมิทัศน์รอบอุทยานและบำรุงรักษาโบราณสถานให้อยู่ในสภาพดี
2. ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมายจากเหตุการณ์อุทกภัยในช่วงเดือนตุลาคมถึงพฤศจิกายน 2553 กล่าวคือ อุทยานประวัติศาสตร์ได้รับความเสียหายเป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 70 และมีเพียงร้อยละ 30 เท่านั้นที่น้ำเข้าท่วมไม่ถึง คือ ปราสาทประธาน และระเบียงคต ส่วนผู้ประกอบการและประชาชนได้รับเสียหายจากทรัพย์สินเสียหาย

3. แนวทางการฟื้นฟูและพัฒนาอุทยานประวัติศาสตร์พิมายหลังเกิดเหตุการณ์อุทกภัย 2553 กล่าวคือ ในส่วนกรมศิลปากรได้ดำเนินการฟื้นฟูซ่อมแซมในส่วนชำรุดแต่ยังมีนโยบายที่ไม่ชัดเจน ในส่วนกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา มีนโยบายภาพรวมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดในภาคอีสาน และให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ

4. ประเด็นอื่นๆ

ผู้ประกอบการและประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. กรมศิลปากร เทศบาลพิมาย และองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีนโยบายในการป้องกันน้ำท่วมในบริเวณพื้นที่อุทยานประวัติศาสตร์พิมาย

2. ในการฟื้นฟูอนุรักษ์อุทยานประวัติศาสตร์พิมายนั้น ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ด้วย โดยกรมศิลปากรควรส่งเสริมในด้านความรู้ในการอนุรักษ์ให้แก่ประชาชน

